

BRIEF AAN MIJN UILENSPELKINDJE

Lieve kleine meid,

Al enkele maanden lang krijg ik de kans om zowel letterlijk als figuurlijk met jou op stap te gaan. Door weer en wind fiets ik naar je toe. En dat doe ik met alle plezier. Het maakt niet uit wat er die dag gebeurd is of hoe ik me voel voordat ik mijn fiets voor de deur parkeer. Wanneer ik jou veilig heb thuisgebracht, dan voel ik me weer opgeladen en zijn eventuele zorgen als sneeuw voor de zon verdwenen. Jouw enthousiasme werkt zo aanstekelijk!

Na een lange schooldag blijf je gemotiveerd om je beste beentje voor te zetten.

Terwijl andere kinderen meteen na school huiswaarts keren, blijf jij nog wat na om je huiswerk te maken. Een niet zo populaire activiteit die jij telkens zonder morren vervult. Hoe hard jij jouw best doet, dat vind ik bewonderenswaardig. Je verdient dan ook regelmatig een pluim op je hoed, een oprecht compliment voor jouw inzet en doorzettingsvermogen! Gelukkig maken we niet alleen huiswerk! We spelen ook spelletjes waarbij jij me met gemak kunt overtreffen. De tekeningen die we maken, geven de wereld extra kleur. Wanneer we jouw klaslokaal ontsmetten op de tonen van K3 en ik de tekst meezing, vind je dat best gek. Waarschijnlijk kun je je niet voorstellen dat ook ik zo klein geweest ben en het liedje 'Alle kleuren' honderden keren door ons huis schalde. Soms wandelen we samen naar huis, op zoek naar zonnebadende poezen achter glas of opbeurende tekstjes die de ramen van de huizen in jouw buurt sierden. We oefenen onze gezichtsspieren tijdens één van onze favoriete activiteiten: het nemen van zotte foto's. Foto's waarop jij je tanden bloot lacht en fonkelende oogjes boekdelen spreken.

Kon je maar zien hoe ik van achter mijn mondmasker blink van fierheid en blijdschap dat ik in jouw gezelschap mag vertoeven...

Een tafelspringer ben je allerminst, eerder een stille genietter. Je had wat tijd nodig om los te komen, maar ik voel dat je je meer en meer op je gemak begint te voelen bij mij. Dat jij er minstens even hard naar uitkijkt om samen op avontuur te trekken en ons in elkaars leefwereld onder te dompelen. Ik hoor het in jouw "Nu al?" wanneer ik aankondig dat ik bijna moet vertrekken en voel het in de woorden "Wanneer kom je terug?" die zo spontaan over jouw lippen rollen dat ze alleen maar recht uit het hart kunnen komen. Je verrast en vertedert me keer op keer met die attente en zorgzame persoonlijkheid van je, waardoor je eerst aan iemand anders en dan pas aan jezelf zult denken, waarmee je geeft zonder de verwachting om iets terug te krijgen. Zoals die keer dat je op school naar me toe kwam lopen en je armen – zonder nadenken – om me heen sloeg. Of die keer dat je lippenstift opdeed om een kus neer te planten op de tekening die je voor me maakte.

**Zonder het te beseffen,
plantte je tegelijkertijd
een kus op mijn hart en
slaagde je erin om elke
afstand te overbruggen.
Stuk voor stuk
momenten die ik
koester.**

Lieve kleine meid... In donkere coronatijden ben jij als een zonnetje zo warm. In jouw kleine gebaren zitten grootse lessen verborgen. Lessen die volwassen mensen al eens zouden durven vergeten, maar die zo ontzettend belangrijk zijn, misschien wel belangrijker dan ooit. Dus op die momenten wisselen we van rol en word jij mijn juf, ik jouw leerling. Je maakt mij rijker, door gewoon jezelf te zijn. Je houdt me een spiegel voor en laat me nog harder beseffen hoe belangrijk het is om van de kleine dingen in het leven te genieten.

**Geluk schuilt soms in een klein
hoekje, maar ook soms
in een klein meisje.**

Dankjewel om me daar week na week aan te herinneren.

Liefs,

Margaux

